

“Απρόοπτη πανσέληνος”

Είμαι ρόδα που κυλάει
Είμαι δάσος που ρωτάει
Μια σταγόνα που διψάει
Ένα άστρο που ζητάει

Προνοείς για κάθε ανάγκη
Φροντίζεις κάθε πράξη
Λογαριάζεις κάθε φράση
Μου δείχνεις την αγάπη

Έχω φοβίες και ελπίδες
Σαν μικρές πυγολαμπίδες
Έχω όνειρα μεγάλα
Μα δεν είναι πια ρομάντζα

Κι όταν έλεγα να φύγω
Κι όλα να τα αποφύγω
Διάλεξα να συνεχίσω
Και να μην τα παρατήσω

Σα φωτιά μέσα στη λάβα
Σαν ηφαίστειο στη κοιλάδα
Με πηγαίνεις σε δρομάκια
Προσανατολισμένα πηγαδάκια

Σε φουρτούνες καταιγίδες
Σε άνεμους και βροχές
Ήσουν πάντα ένα άστρο

[Πληκτρολογήστε εδώ]

Που μου φώτιζες το κάστρο

Κι αν ρωτήσετε ποιος είναι

Ένα σύννεφο θα είναι

Που ήρθε δίπλα να γιατρέψει

Κάθε σκέψη που διατρέχει

Το ποίημα αυτό

Θα ριζωθεί για πάντα δω

Αφιερώνεται σε σένα

Και θα ναι μυστικό

Για σκεφτείτε που πηγαίνει

Εγώ μονάχα αυτό θα πω

Γλυκύτατη μανούλα

Πολύ σε αγαπώ

«Το ποίημα είναι εμπνευσμένο και αφιερωμένο στη “μητέρα”. Πιο συγκεκριμένα στη δική μου μητέρα αλλά και σε όλες τις μητέρες του κόσμου.»

Η έννοια μητέρα πρόκειται για μια λέξη φορτισμένη με πολλές σημασίες, χρώματα και συναισθήματα.

Η σημασία του ποιήματος πηγάζει από το γεγονός πως παρά τις εντάσεις, ενστάσεις και αποστάσεις, η σημασία και η δύναμή της δεν αλλάζει ποτέ.

Ευπραξία Μπασδέκη, τμήμα Β2

[Πληκτρολογήστε εδώ]